

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כבוד השופטת ענת זינגר

29 מאי 2022

עת"מ 17988-03-22

עת"מ 39840-03-22

עת"מ 65936-03-22

פרי ואח' נ' לשכת עורכי הדין בישראל ואח'

	העותרים
204446793 ת"ז פרי ת"ז	
201328903 ת"ז איתמר טל ת"ז	
208976423 ת"ז אחמד גית ת"ז	
034185462 ת"ז אור דקל ת"ז	
203009626 ת"ז אמיר זועבי ת"ז	
027212935 ת"ז אמיר כהן ת"ז	
318403961 ת"ז אמנדה אסחאק ת"ז	
038811402 ת"ז ברק חגבי ת"ז	
204632533 ת"ז גריפאת מייסם ת"ז	
038481958 ת"ז דורון מלכה ת"ז	
300893179 ת"ז דניאל שטיינברג ת"ז	
204597207 ת"ז חן ארליך ת"ז	
040282873 ת"ז יוסי גבע ת"ז	
051195816 ת"ז יוסף עבאדי ת"ז	
341145878 ת"ז לאה דיין ת"ז	
052828175 ת"ז ליבנה סביר ת"ז	
316429703 ת"ז לידור אברהם ת"ז	
301159760 ת"ז מחמד עבידאת ת"ז	
066075730 ת"ז מיטל וקס ת"ז	
036882801 ת"ז מרים עבד אלרחמן ת"ז	
302174602 ת"ז נגה בנמור ת"ז	
022793764 ת"ז נורית ג'וברי ת"ז	
038596219 ת"ז נורית דהן ת"ז	
205364995 ת"ז סהר עזרי ת"ז	
305358061 ת"ז עדי חליחל ת"ז	
055642748 ת"ז עוזי דורי ת"ז	
204572853 ת"ז עינבל ורד ת"ז	
313434110 ת"ז עמית לשם ת"ז	
302996079 ת"ז תהילה אלון ת"ז	

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כבוד השופטת ענת זינגר

29 מאי 2022

עת"מ 17988-03-22

עת"מ 39840-03-22

עת"מ 65936-03-22

פרי ואח' נ' לשכת עורכי הדין בישראל ואח'

תמארא מליחאת ת"ז 315655530

נגד

1. לשכת עורכי הדין בישראל חברות 589928993

המשיבות

2. ועדת הבחינות של לשכת עורכי הדין ת"ז

נוכחים :

- 1
- 2 ב"כ העותרים בעתירה 17988-03-22 – עו"ד שי דקס, עו"ד יניב לנקרי
- 3 ב"כ העותרים בעתירה 39840-03-22 – עו"ד אורן טסלר
- 4 ב"כ העותרים בעתירה 65936-03-22 – עו"ד רן קרויט
- 5 ב"כ המשיבות – עו"ד מירית שלו, עו"ד אליה בר
- 6 העותרים בעצמם
- 7
- 8
- 9

פרוטוקול

- 10
- 11 **עו"ד דקס :** אני חוזר על עיקרי הטענות ועל העתירה עצמה.
- 12 צריך להבין את גודל האירוע, אנחנו מדברים על בחינת הסמכה שרק 40% מהנבחנים עברו אותה
- 13 בהצלחה, הציון הממוצע 56.9 והציון החציוני הוא 45. נבחן ניגש, הוא לומד בפני עצמו. הטענה שנבחן
- 14 חוזר לומד פחות, או שהוא פגום, לדעתי אין בכך רלבנטיות. לשאלת ביהמ"ש אני לא יודע מי
- 15 מלקוחותיי נבחנו פעם שניה.
- 16 ראינו שבתי המשפט לא מהססים להתערב כשאלה הנתונים. לכן במשקפיים האלה, גם ביהמ"ש
- 17 העליון מתערב, צרפנו פסיקות. כמה וכמה מצרפים בשאלה, כולל מתן אבחנה שלילית, אי סבירות,
- 18 ניסוח לא נכון, כל זה ביחד מביא לפסילה של השאלה עצמה.
- 19 לגבי השאלות עצמן, השאלה הראשונה שאנחנו דנים בה, זו שאלה 6 בפרק הדיוני. תקנה 167 קובעת
- 20 שצריך הסכמה של שני הצדדים כדי שלעזור המשפטי תהיה סמכות לשנות דיון. לגבי השאלה הזאת
- 21 קיבלנו בשידור חי את הדוגמה הכי מובהקת, ביהמ"ש שינה את מועד הדיון ביוזמתו. האם העוזר
- 22 השיפוטי של ביהמ"ש הנכבד היה רשאי לקבל החלטה כזאת? יותר מזה, ביהמ"ש שלח אותנו לתאם
- 23 מועדים, הצלחנו, אבל אם לא היינו מצליחים העוזר המשפטי היה יכול לקבוע בעצמו? וודאי שלא.
- 24 מעבר לכך, ישנה טענה שהנושא של השאלה לא בחומר. כאן ברגע שיש חוסר סמכות, חריגה מסמכות,
- 25 ביהמ"ש צריך להתערב. נשאלת השאלה האם הנושא של סמכות עוזר משפטי היא בחומר? התשובה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

לפני כבוד השופטת ענת זינגר

29 מאי 2022

עת"מ 17988-03-22

עת"מ 39840-03-22

עת"מ 65936-03-22

פרי ואח' נ' לשכת עורכי הדין בישראל ואח'

1 היא לא, בדיוק כמו ששופט עמית אינה בחומר. עת"מ 1194/06 מיום 1.2.2007. לחילופין, עם כל
2 הכבוד, מדובר בשאלה אזוטרית. חומר הבחינה הוא כל כך רב היקף שעל זה צריך לשאול? אני בהגינות
3 חושב שלא. אם בכל אלה לא די, אז נתון של מדד האבחנה בשאלה הזאת הוא שלילי.
4 חוזר על ההלכה של כב' השופט עמית – עופר פרץ – שאומר שמצדד של כל אלה ביחד צריכים להביא
5 לפסילת השאלה.
6 השאלה הבאה היא שאלה 8. לפי הלכת נטוקין, צריך שתהיה זיקה רציונלית בין השאלה לבין החלופה,
7 בהעדר זיקה שכזאת דין השאלה להיפסל. לפי מלל השאלה נתון לנו שמוגשת בקשה לאישור פסק
8 בורר ומיד עם הגשת הבקשה, עוד במזכירות, שואלים אותנו מה מוסמך ביהמ"ש לעשות, מיד עם
9 הגשת הבקשה וטוענות המשיבות שמיד עם הגשת הבקשה, עוד לפני שהוגשה בקשה נוספת, ביהמ"ש
10 מוסמך לעקל את כלל נכסיו של החייב. אין זיקה רציונלית ולכן כבר פה הטעות. אבל זה לא המחדל
11 היחיד. את חלופה א' אפשר היה לפסול רק באמצעות חוק הגנת השכר. גם במבחן ברפואה, לו היה
12 מוכח שניתן היה לפסול את אחת החלופות באמצעות חוק או מאמר רפואי כלשהו שלא בחומר
13 הבחינה, אני בטוח שגם פה הוא היה מתערב. רק שבעה אחוז מהנבחנים הצליחו לפתור בהצלחה את
14 השאלה הזאת, אני מניח שהם נתקלו בזה אולי בחיים הפרטיים שלהם. מצדד של כל אלה ביחד, אחוז
15 עונים בהצלחה נמוך, הסתמכות החוק שהוא לא בחקיקה המנחה, טעות בניסוח השאלה, כל אלה יחד
16 צריכים להביא לפסילת השאלה.
17 עובר לשאלה 4 בדין המהותי. השאלה המשפטית מהו מועד תסיבת הזכות האם יום פטירת הקטינה,
18 או היום שבו הוכרזו יורשיה, היא שאלה שבצריך עיון בביהמ"ש העליון. ההסתמכות של המשיבות על
19 פסה"ד של השופט הנדל אין לו מקום, כי פסה"ד מיארבה ניתן עוד קודם לכן, עובדה שאותו שופט
20 כמה שנים לאחר מכן אומר במפורש שהשאלה הזאת, בנסיבות האלה, טרם הוכרעה. הוא גם מנמק
21 למה היא טרם הוכרעה. גם בבחינה של רוקחים נניח, ככל שהנתון בפניו היה מועצת הרוקחים שאלה
22 שאלה על תרופה מסוימת שיש עליה חילוקי דעות, אני בטוח שביהמ"ש היה אומר שצריך להתערב.
23 אותו דבר כאן. מדד האבחנה בשאלה הזאת הוא נמוך ממה שהוא אמור להיות וברור למה.
24 שאלה 5 בדין המהותי. כלל 31 לכללי עוה"ד. אז נכון שהלכת קוגלר לפני שלושים שנה אומרת שכללי
25 האתיקה חלים על עו"ד גם כשהם מייצגים את עצמם. אבל כלל 31 הוא מיוחד, שכן הוא בעצמו קובע
26 במפורש שהוא חל במקום בו עו"ד מייצג לקוח ולא כשהוא מייצג את עצמו. אנחנו רואים שאפילו
27 ועדות האתיקה יש החלטות סותרות בנושא. הבאנו החלטה שכלל 31 לא חל על עו"ד שמייצג את
28 עצמו, ויש החלטות סותרות. גם בבחינה של רו"ח, לו היה מוצג בפניו שיש שתי אסכולות סותרות
29 במועצת רוה"ח ועדיין שאלו על כך שאלה, האם היה מקבל זאת? בוודאי שלא. לא בכדי אחוזי המעבר
30 צוללים עד כדי 40 אחוז בלבד. גם כאן מדד האבחנה הוא שלילי. זה לא שיש החלטה של ועדה מחוזית

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים לפני כבוד השופטת ענת זינגר

29 מאי 2022

עת"מ 17988-03-22

עת"מ 39840-03-22

עת"מ 65936-03-22

פרי ואח' נ' לשכת עורכי הדין בישראל ואח'

1 ועליה אפשר לערער לוועדת אתיקה ארצית. יש לפעמים החלטות שמגיעות ישירות לוועדת האתיקה
2 הארצית, זה לא אומר שבהחלטה בארצית היא מעל המחוזית, זו לא ערכאת ערעור. זה לא עובד ככה.
3 אם גברתי תיתן לי שבעה ימים, אשלח את האסמכתא לכך.
4 די בכך שאפילו ועדת אתיקה מחוזית, אפילו מחוזית, בעצמה סבורה שלא כך הם פני הדברים וכלל
5 31 לא חל על עו"ד שמייצג את עצמו, והכלל כותב בעצמו שעו"ד שפונה בשם לקוח. כל אלה יחד צריכים
6 להביא לפסילת השאלה.

7
8 עו"ד לנקרי: עם כל הכבוד, גם שאלה של העוזר המשפטי וגם השאלה הזאת של פתיחת הליך משפטי
9 כנגד עו"ד, יש מעין הפעלת מנגנון הרס עצמי. לא אחת ולא שתיים מעיר ביהמ"ש, החל מביהמ"ש
10 העליון וכלה בביהמ"ש זה בעתירה האחרונה, ששאלות שיש בהן ספק ראוי שלא יישאלו. אנחנו מבינים
11 שוב את הרציונל, צריכים להכשיר עו"ד טובים וראויים, אבל אלה לא שאלות שיש בהן תחום אפור.
12 השאלה הנשאלת תמיד, מדוע להיכנס לתחומים האלה של יש ספק, אין ספק. הרציונל בשאלה של
13 העוזר המשפטי מאוד גלום. מנסים להוביל את אותו מוח של נבחן לאישור השופט, זה לא נכון, זו
14 טעות שבדין. בדיוק גם בשאלה הזו, לשם לקוחו, זה הרציונל. עצם הפנייה אין בה חובה שבדין, וגם
15 אם יש ספק, טוב היה שבכלל לא תישאל שאלה כזו, משום שהחלופה שנבחרה על ידי המשיבות עולה
16 כטעות.

17 חוזר על זה השופט עמית, והשופט רובינשטיין – הם כותבים שעל לנו לנצל את מומחיותינו בתחום
18 המשפט, תחשבו שהיה מדובר ברפואה.
19 מפנה לעע"מ 941/14 (מצטט).

20 השופט עמית, אך לפני שנתיים, במועד הבחינה האחרון נדרש לעובי השאלות, מתערב בנכונות
21 השאלות. ב-2018 שתי שאלות הורה ביהמ"ש. לפני כן עוד שאלה. על לנו לנצל את הידע המשפטי, אבל
22 ברגע שהוא משרת אותנו, ויותר קל לנו להגיד איפה בשם לקוחו? אז יש לי שפה משותפת עם גברתי.
23 גם ביהמ"ש נותן עיגון מסוים, וגם בימ"ש נכבד זה כמעט בכל מועד מתערב בשיקול דעתן של
24 המשיבות.

25
26 עו"ד דקס: הלכת קורונלדי הייתה יפה ונכונה שאחוזי המעבר היו 60-70 אחוז ומעלה. כשאחוזי
27 המעבר הם 40 אחוז, יש להתערב.

28 את כל שאר השאלות לא אחזור עליהן, מפנה לעיקרי הטיעון והעתירה.
29 למעט שתי שאלות – שאלה 28 בדין המהותי. החלופה שהמשיבות בחרו בה כנכונה, היא שאלה שנוגדת
30 פסיקה של ביהמ"ש המחוזי. פסק דין דרדנוף, שאומרת במפורש שבמקרה שהיורש הסתלק רואים

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים לפני כבוד השופטת ענת זינגר

29 מאי 2022

עת"מ 17988-03-22

עת"מ 39840-03-22

עת"מ 65936-03-22

פרי ואח' נ' לשכת עורכי הדין בישראל ואח'

- 1 את ההסתלקות שלו כלא קיימת ולכן הוא מוחזר להיות היורש. חלופה שמתעלמת מפסיקה נכבדת
2 של בימ"ש מחוזי, לא עומדת במתחם הסבירות.
- 3 שאלה 33 בדין המהותי. כאן כבר יש קבלת חלופה שסוטה מההלכה של בימ"ש עליון, ע"א 724/73
4 מיום 23.9.1985. פסה"ד אומר שהוראות חוק יחסי ממון גוברות. חשוב היה להדגיש דבר חשוב, זה
5 נכון שלפי סעיף 148 לחוק הירושה זכות הירושה של האלמנה היא מכוח חוק הירושה, אבל במקרה
6 שלנו האלמנה הייתה זכאית לקבל מחצית מכלל רכושו של בעלה בלי קשר לחוק הירושה, עוד לפני
7 שהבעל המנוח נפטר, לאור סעיף 5 לחוק יחסי ממון ולאור הלכת ביהמ"ש העליון. לכן, טוב, שאלה
8 שמקבלים בה חלופה שהיא נוגדת פסיקת ביהמ"ש העליון היא שאלה לא סבירה.
9 מעבר לזה אני חוזר על כל הנטען.
- 10
- 11 **עו"ד לנקרי**: כל שופט בביהמ"ש הנכבד מנהל את הדיון כפי הבנתו ואל לנו להתערב. עם זאת אני
12 מציע, מתוך יראת כבוד והזהירות המתבקשת, בטרם גברתי תכתוב את פסה"ד, עניין נוסף הוא שאם
13 גברתי תסבור שיש לצמצם את נקודות המחלוקת לשאלות ספציפיות, ייטב שנדע על זה.
- 14
- 15 **עו"ד טסלר**: מפנה לכתב העתירה, לעמ' 95 בנומרטור. רואים שממוצע הבחינה כיום עומד לרגע זה,
16 אחרי פסילות, על 47.7 באמריקאי, זה מחזור שעבר. התקבלו שני עררים במחוזי ושני עררים בעליון.
17 בסיכום הכולל מחזור קודם הוא פחות או יותר 5 נקודות יותר. הממוצע של המחזור הנוכחי הוא בערך
18 46.9. עשיתי פה ויתורים כבדים. גם אם אני חושב שאני צודק בתשובה שלי והם טועים, לא באתי
19 להתנצח בשאלה אחת גם כשאני חושב שאני צודק. כל שאלה, לקחתי את פסה"ד של הנדל, ואצביע
20 בכל שאלה על פגם מנהלי – העדר נתונים, ניסוח לקוי או חריגה מהסילבוס, דברים שיש עליהם
21 פסיקות. אני וחבריי היינו בכ-11-12 עתירות.
- 22 שאלה מס' 8 לטיעון הדיוני. הדברים פה הם די פשוטים. יש פה מנסח שאלה, שהוא לאו דווקא חלק
23 מהוועדה. קורות טעויות. כשמנסח השאלה כתב אותה, הוא ידע שיש חוק הגנת השכר, שלא ניתן
24 לעקל את מלוא המשכורת. הוא יצא מנקודת הנחה שאותו נבחן שיסמן את זה לא ידע על סעיף 7 לחוק
25 הגנת השכר. המשיבות אומרות על זה שניתן ללמוד על חלופה א' גם מחוק ההוצאה לפועל ותקנות
26 ההוצל"פ. הם אומרים שניתן ללמוד על זה מחוק ההוצל"פ. בחוק ההוצל"פ לא מוצאים שום הפניה
27 לחוק הגנת השכר. יש רשימת חקיקה של המשיבות, נספח ב', הן גם לא מציינות את זה, בסוף רשימת
28 החקיקה רשום במפורש "במקרים בהם הוראות..." (מצטט). התקנה מפנה לסעיף חוק, זה חלק
29 מחומר הלימוד. חוק ותקנות ההוצל"פ לא מפנים לחוק הגנת השכר. קורות טעויות, אנחנו בני אדם,
30 אבל לא צריך לעמוד על הרגליים האחוריות בדברים האלה. הם פסלו בעבר שאלות וזו לא בושה.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

לפני כבוד השופטת ענת זינגר

29 מאי 2022

עת"מ 17988-03-22

עת"מ 39840-03-22

עת"מ 65936-03-22

פרי ואח' נ' לשכת עורכי הדין בישראל ואח'

- 1 כבר 3-4 מודעים מתקבלים שני עררים. הם אומרים נגיע לביהמ"ש אז יש לנו עוד אחת במכסה. למה
2 שניתן מתנות? גם ביהמ"ש העליון במחזור שעבר אמר להם לא צריך לעמוד על הרגליים האחוריות
3 בדברים כאלה.
- 4 שאלה מס' 4. אני חייב לציין שאני קראתי את השאלה הזאת יום אחרי הבחינה, שאלה כזאת בחיים
5 לא הופיעה בבחינות הלשכה, לפחות לא בעשרים שנים האחרונות. כדי לענות על השאלה הזאת צריך
6 להיות פרופסור למשפטים שעשה דוקטורט, שאלתי מומחים שעד היום לא יודעים לענות על השאלה
7 הזאת. כדי להסביר לכבודה את השאלה הזאת אני צריך לעבור מילה במילה ואפילו למרקר (מגיש).
8 יש לנו נתון פשוט "נפגעה" מה קרה לה בתאונה? לא אומרים. ממשיכים ואומרים לנו שא' נפטרה,
9 ממה נפטרה? אין שום נתון. יש לנו כשל ראשוני שאנחנו לא יודעים אם הפטירה בעקבות התאונה,
10 כלומר כבר יש פה שתי תשובות נכונות. אם התביעה היא על התאונה מיום 1.3.11 אז התשובה היא
11 א', התאריך הוא 7 שנים לאחר אותו מועד, ואם התאונה היא על הפטירה, התשובה היא אחרת. נניח
12 שהיא נפטרה בעקבות התאונה, אז התשובה היא ב' לכאורה לשיטתם. נגיד שעברתי את המשוכה
13 והצלחתי להניח שהיא נפטרה בעקבות התאונה, אומרים לנו שביום 20.3.2018 ניתן צו ירושה, כלומר
14 מספר ימים לפני שתמה תקופת ההתיישנות. בסעיף 18 לעניין חישוב תקופת ההתיישנות... (מצטט).
15 כלומר, הן מנסחות פה שאלה ורוצות שאדע האם לפי סעיף 18 יש להם עוד שנה לתבוע. לשיטת
16 המשיות – לא. אין נימוק, אין סימוכין. מגישים עתירה. מציג לבימ"ש העליון, השופט הנדל, עם שני
17 עוזרים משפטיים עם נבו פתוח מחפשים תשובה לשאלה הזאת, לא מוצאים. הוא כותב פסק דין שאין
18 תשובה. מה התשובה שיש להם לומר? התעלמות. לא משיבים לשום טענה שלי בעתירה לעניין הזה.
19 אבל למה לעשות חיים קלים? אז בא עוד נתון שתוקן כתב הירושה, גם לזה אין להם תשובה. יש 4
20 תשובות נכונות לשיטתן. מה פתאום באת לנסח שאלה כזאת בבחינה של מתמחים?
21 בעופר פרץ כב' השופט עמית הזכיר את עניין האיזוטריה, הוא אמר שהטענה הזאת כשלעצמה לא
22 מספיקה, צריך להראות עוד משהו בנוסף. זה בדיוק העניין, שהם לא הציגו תימוכין כדי להצדיק את
23 התשובה שלהם. המבחנים לומדים חומר מסוים. אם אין תימוכין, למה הייתה רלבנטיות להכניס את
24 שני התימוכין האחרים. היו שתי הלכות סותרות במחוזי, ולכן קיבלו עוד חלופות. פה הם לא יכולים
25 להצביע על פסיקה אפילו.
- 26 שאלה מס' 11. פה יש לנו דבר די פשוט. מציגים לנו שאלה בעונשין. שואלים את השאלה ואז עוברים
27 לשאלה מס' 11. אומרים דבר פשוט – עכשיו תניח שבימ"ש קבע שהעבירה בוצעה במצב של שכרות.
28 מה אני מבין? שאני לוקח את כל הנתונים ומוסיף נתון שהוא היה שיכור. יש שלושה מדרגים לאדם
29 שמבצע עבירה בשכרות, השאלה שעכשיו צריכים לשאול – איך הוא נכנס למצב של שכרות. או
30 שמישהו שכר אותו או שהוא שכר את עצמו. כיוון שלא מופיע לנו שום צד שלישי, אז כמובן שהוא

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים לפני כבוד השופטת ענת זינגר

29 מאי 2022

עת"מ 17988-03-22

עת"מ 39840-03-22

עת"מ 65936-03-22

פרי ואח' נ' לשכת עורכי הדין בישראל ואח'

- 1 השתכר בעצמו ולכן הוא לא יהיה פטור מאחריות פלילית. אני אומר שאין פה נתון איך הוא נכנס. אם
2 אין נתון כזה, כלומר שיש פה שתי חלופות שגם נכונות, אתה לא יכול לקפח נבחנים בגלל שהחסרת
3 נתונים. דרך אגב, המשיבות מנסות בכתב התשובה לטעון כאילו הייתי אמור להמיר את העובדה שהוא
4 שכח לקחת את הגלולה, למצב של שכרות. אבל זה לא התבקש שם. כשאני קורא את השאלה באופן
5 ישיר, אני מבין דבר פשוט, אני לא צריך להמיר שום דבר, אני צריך להניח שעכשיו הוא גם היה שיכור.
6 אם הם היו רושמים עכשיו תמיר את הדברים, זה משהו אחר. אם היה 80-90 אחוז מעבר, זה משהו
7 אחר. מה זה, להכשיל בכוונה? רק מלקרוא את שאלות 10-13 ככה מנסחים שאלות בבחינות לשכה?
8 אני לא הצלחתי לפתור אותן, רק אחרי שישבתי יום שלם והבנתי מה הם רוצים.
9 כנ"ל לגבי שאלה 12. אנחנו נקרא מה השאלות טוענות לעת"מ האחר לשאלה 13 ואשליך את זה
10 לשאלה 12. הן כותבות מה פתאום אתה מניח נתונים? צודקות, אז אני עכשיו לוקח את הטענה שלהם
11 לשאלה 12, בימ"ש קבע שהעבירה בוצעה בהעדר שליטה. האם הוא הפעיל עליו מבחן של אדם סביר
12 מן הישוב? אני לא צריך לדיון הזה בכלל. יותר מזה, יכול להיות שאדם שיש לו פגיעה נפשית, בימ"ש
13 יכול להתייחס אליו כאדם מן הישוב, אבל למה לא להביא את הנתון שבימ"ש התייחס אליו ככה?
14 לרשום בימ"ש שקל והחיל עליו מבחן של אדם מן הישוב. אני הולך לסעיף 34(יד)(א), אם אתה לא
15 מביא את הנתון הזה, איך אתה מצפה שנבין שבימ"ש לקח אדם חולה נפש והפך אותו לאדם מן הישוב?
16 שאלה מס' 14. אם כבודה תלך לעניין יונס אסעד, קבע כב' השופט הנדל הלכה ברורה, ברגע שכל 4
17 התשובות לא נכונות, ופה בימ"ש כן יכול להשתמש בידע המקצועי שלו, כפי שעו"ד הנדל בדק לעניין
18 שם, למעשה יש פה פגם מנהלי. הבחינה לא אמורה להוות תחרות בין תשובות לא נכונות וזה למעשה
19 גם שולל את הטענה של החלופה הנכונה ביותר, בעניין הזה לפחות. אין חולק שהנבחנים נשאלו פה
20 שתי שאלות. האם יש אחריות פלילית והאם יש עונש. אם אנחנו הולכים לסעיף 33 לחוק העונשין,
21 רואים הגדרה אחת של ניסיון לשידול. לא רשום ניסיון לשידול לפשע, עוון. מעל אותו סעיף יש כותרת
22 פרק ה, רשום עבירות נגזרות. כלומר כל העבירות של ניסיון לשידול נכנסות תחת הקטגוריה של סעיף
23 33. המשיבות אומרות לא, כיוון שאין לך סעיף ספציפי שמדבר על ניסיון לשידול בעבירת חטא, זו לא
24 עבירה. אנחנו פה כעורכי דין, אני יודע שצריך לטעון אמת, אני לא יכול להסכים עם טענה כזאת, אם
25 אני עכשיו צריך ללמד טעות שניסיון לשידול בעבירת חטא לא מהווה עבירה כלל, יש מקומות
26 שהשתיקה יפה להם. לא צריך לטעון דברים שהם לא נכונים רק בשביל להצדיק את חוסר המעבר של
27 אחרים. לדוגמה, אדם רוצה להגיש תביעה נזיקין, תביעה נגורת, הוא לא יכול לקחת את הכרעת
28 הדין? הוא יכול. הוא לא רק מואשם בעבירה אחת, יכול להיות שהוא מואשם בחמש עבירות, זו אחת
29 מהן שלא הוטל עליה עונש. האם המשיבות צריכות לקבל פרס בגלל הניסוח הלקוי הזה?

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים לפני כבוד השופטת ענת זינגר

29 מאי 2022

עת"מ 17988-03-22

עת"מ 39840-03-22

עת"מ 65936-03-22

פרי ואח' נ' לשכת עורכי הדין בישראל ואח'

1 שאלה 26. כשהמשיבות נכנסות למבוי סתום יש להן טענה – תסתכל אנחנו לא סברנו מה בימ"ש יקבע,
2 אלא מה הוא יכול לבקש. קודם כל, הוא לא יכול לבקש, הוא יכול לבקש רק אחד כי את השאר ידחו
3 לו. אבל למה לשאלה 8 אתם טוענים שאלה סותרת? שם אמרתם שהנבחן היה צריך להסיק לבד מה
4 בימ"ש יפסוק. יש שלושה מקרים שדיברו על מקרים חריגים ונדירים, גם לא צריך לפרט מה הם.
5 המקרה בסיטואציה של השאלה הוא בטח לא מקרה נדיר. במקרה הזה אנחנו גם מבקשים לפסול את
6 השאלה בהעדר קיומה של תשובה נכונה מתוך ה-4.

7
8 **עו"ד קרויט :** אנחנו מדברים על נושא של מטלת הכתיבה. במסגרת המבחן מתקיימת גם מטלת
9 כתיבה, שנעשית בכתב יד. זאת אומרת, איכות הכתיבה ואיכות מה שכתוב, שונה מאחד לאחר. אדם
10 שיש לו כתב לא קריא או לא ברור, סבירות שהוא יקבל ציון טוב במבחן, היא פחותה. הנושא הזה
11 עובר בדיקה, ואחריה מתקבל הציון ויכול אותו אדם לקבל את זה, לראות מה הציון שניתן לו. לאחר
12 מכן יש את ההנמקה, או את הפירוט של המבחן הזה, ואז כל אדם שקיים ורוצה לבדוק את זה לוקח
13 את זה לאנשי מקצוע, כדי לראות אם הניקוד נכון, אם התשובה נכונה. אנחנו עוסקים באנשים ששברי
14 נקודות מפרידים ביניהם ובין התעודה של לשכת עוה"ד, כל נקודה פה חשובה. כל שורה פה חשובה.
15 אנשי המקצוע גובים כסף, חלקם גם עושים את העררים הללו שאמורים להיות מוגשים ללשכת עוה"ד
16 על הבסיס של מה שקיבלו. חלק אחר עושים את זה עצמאית. אנחנו כבר פה במצב שאנשים מוציאים
17 את כספם כדי להגיש ערר. הערר הזה אמור להיות מוגש לאתר של לשכת עוה"ד כדי שאפשר יהיה
18 לבדוק אותו. לצערי הרב האתר אליו הם אמורים להגיש אותו הוא לא אתר של לשכת עוה"ד, אלא
19 אתר ייעודי ספציפי. ניסו השניים שאותם אני מייצג להגיש את הערר הזה. האתר תקול. אין תשובה.
20 לא יודעים התקבל, לא התקבל, הגיע, לא הגיע, מה הגיע. תשובה לקונית של אישורים כאלה ואחרים
21 שמתקבלים. שוב אני אומר – זה לא אתר של לשכת עוה"ד. חבריי במסגרת תשובתם לא אמרו שזה
22 אתר ייעודי, נראה שזה אתר של לשכת עוה"ד שהוא פנטסטי ואין בו תקלות. אבל פה מדובר באתר
23 ייעודי באיכות נמוכה מאוד, שכונתי אפילו, לא משהו שמתאים ללשכה. אחרי שאתה לא מבין אם זה
24 כן או לא, אין לך שום אפשרות להגיש את זה בצורה אחרת. פה הם מגישים בעצם ערר, יש פירוט
25 ונימוקים, הם צריכים להכניס את הערר עצמו כדי שאותו אדם שאמור לבדוק את זה יראה ויקבל את
26 זה. פה אנחנו מדברים על יומיים שאף אחד לא יודע אם זה התקבל או לא. שוב, אנחנו לא עוסקים
27 באנשים שזה כבר המקצוע שלהם, שהם אנשים רגועים, שהכל על מי מנוחות. אנחנו עוסקים פה
28 בחבריה שאם זה לא הוגש, או לא קיבל אישור, מבחינתם זה לא הוגש, ואם זה לא הוגש אז זה לא
29 בתאריך ואז אנחנו חוזרים לשברי הנקודות. גם שהוגש וביקש עידן לראות מה הוגש, זה לא בדרך שלו
30 ולא איך שהוא עשה את זה. אנחנו מדברים על משהו שהוא אחר לגמרי. זה לא מה ששלחת זה מה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

לפני כבוד השופטת ענת זינגר

29 מאי 2022

עת"מ 17988-03-22

עת"מ 39840-03-22

עת"מ 65936-03-22

פרי ואח' נ' לשכת עורכי הדין בישראל ואח'

1 שמופיע. יותר גרוע מזה, כמו שהם שלחו את זה, ככה זה נשאר גם. זאת אומרת, שום דבר בציון לא
2 זז, שום דבר לא נרשם, אני לא יודע אם בדקו את זה בכלל. אף אחד לא יודע אם בדקו את זה כבר,
3 אין שקיפות. זה לא שאתה רואה שמישהו ראה את זה, בדק את זה. זה לא קיים, כמו ששלחת את זה,
4 ככה קיבלת את זה. זה לא סביר. גוף שהוא בסדר גודל של לשכת עוה"ד עם מטלה של 20 נקודות לא
5 שקוף. אנשים באים, טורחים, מוציאים כסף, והדפים אולי מתגלגלים איפה שהוא ועושים את הסיבוב
6 חזרה.
7 הסתכלתי גם בכתב תשובה, כמות של 500 ומשהו עררים על מטלות כתיבה בשלושה ימים. יש שם
8 סופרמן? אם יש כאלה סופרמנים, אז למה לא לנמק? משהו? שיראו שמישהו נגע בזה בכלל. יש גופים
9 שאין להם כסף, הציפייה מגוף כמו לשכת עוה"ד שאמור לקבל לקרבו אנשים חדשים, יעשה אתר
10 נורמלי, יביא מספיק אנשים שיכולו לבדוק את העררים האלו ולנמק, אפילו לא נימוק רציני, נימוק
11 ראשוני. פה אין לנו את זה, זה לא קיים, איננו. אני שואל את עצמי, זה נשמע הגיוני? זה סביר? שהכל
12 נעשה במחשכים ואף אחד לא יודע מה קורה ואין שום יכולת לדעת? הם גם לא עונים לאף אחד.
13 אנחנו פה מנסים לתפוס את השור בקרניים, זה לב לבו של העניין. הנושא של חובת הנמקה, יש פסיקה
14 בעניין הזה. אבל אני בא ואומר דבר מאוד פשוט – משהו פשוט שאפשר יהיה לראות שמאן דהוא עבר
15 על זה. אם כבודה תראה את הערר הזה אחרי שהוא עבר את לשכת עוה"ד והבדיקה ואיך הוא הגיע,
16 אין שום הבדל. כאילו הדף זז מצד לצד וחזר חזרה.
17 יש פסיקה על הנושא של חובת ההנמקה. בפסיקה הזאת אמרו שקשה ולנמק זה דבר מסובך ומורכב
18 וצריך משאבים בשבילו. אז מה לשכת עוה"ד לא מסוגלת לעמוד בזה? אין תקציב? אין להם את הממון
19 בשביל לעשות בדיקה רצינית, נורמלית, שקופה והגונה. שאף אחד לא יוכל לציץ אפילו? בהתחלה
20 כשהם הגיעו אליי והראו לי את זה לא האמנתי. כלום. אין שום יכולת לדעת או להבין מה קרה שם
21 או מה קורה שם. שום דבר. אם אנחנו מסתכלים גם על התשובה של הלשכה, יש את הנושא הזה לגבי
22 האתר התקול לדוגמה, יש פה התייחסות בכתב התשובה שאם זה תקול אז זה בסדר, לא קרה כלום,
23 מעבירים את זה. זה מין איזה שהוא הליך שהוא די סתמי. עושים אותו בשביל לסתום פיות. רשום
24 בחוק או פה או שם שאפשר להגיש ערר, אנחנו נדחה אותו או לא נבדוק אותו, אף אחד לא יודע מה
25 קורה בפנים, נשלח אותם בחזרה. זה לא סביר. זה גם לא צריך להיות ככה, ובטח ובטח לא גוף כזה
26 שאנחנו חלק ממנו. זה סוג של פרטץ', אי אפשר לקרוא לזה משהו אחר. זה דברים של עובדות. ככה
27 נראה הערר, ככה הגשתי אותו, ככה קיבלתי אותו, עבר מפה, חזר לשם. זה מסע כזה שאי אפשר לדעת
28 כלום, אי אפשר להבין כלום, הכל חסוי, ניפגש בחינה הבאה, תצליחו יופי, לא תצליחו לא קרה כלום.
29 לכן אני סבור על כל הנושא הזה של הערר הזה, הנושא של הבדיקה, צריך להינתן פה סעד.
30 לשאלת ביהמ"ש איפה העליתי בעתירה את חוסר ההנמקה, אני משיב – ברקע הכללי.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים לפני כבוד השופטת ענת זינגר

29 מאי 2022

עת"מ 17988-03-22

עת"מ 39840-03-22

עת"מ 65936-03-22

פרי ואח' נ' לשכת עורכי הדין בישראל ואח'

1 לשאלת ביהמ"ש בנושא הפקטור – ישנם מספר סעדים מהקיצוני ביותר ועד המינימלי ביותר. בטווח
2 הזה של הסעדים, יש גם את הנושא הזה. הוא קיצוני. לבוא ולהגיד שזה משהו שבטוח יהיה, אני לא
3 מאמין, אבל בקיצון שלו הוא נמצא. זה לא שמישהו מלשכת עוה"ד אמר לי בוא נתפשר על משהו, את
4 הסעד הזה ולא אחר. מבחינתם ההליך פיקס, הכל ממשיך, התהליך רץ וזה בסדר גמור, כן בדקו, לא
5 בדקו, יש לנו את הבחינה הבאה. לכן ביקשתי כמעט את כל הסעדים בתקווה שביהמ"ש יגיד לא סביר
6 מה שקרה פה, שאין שום אינדיקציה לבדיקה, לפעולה שמתבצעת אחרי כל המאמצים. האנשים בין
7 עבודות, הממון לא בכיסם, עושים את הכל על מנת כדי לעבור. חלק מזה זה התקציב של העררים
8 הללו. כאשר רואים את כל מה שקורה פה אל מול קירה – זה מה יש וזהו. בדקו לכם, תודה. זהו. אני
9 לא חייב לכם כלום, לא צריך להראות לכם כלום, לא צריך לתת לכם כלום, לא צריך לנמק לכם כלום.
10 זה מקרה שממש זועק. פה הדברים הם די ברורים.
11 לכן אני מבקש מכבודה לקבל את העתירה הזאת וליתן לנו את אחד מהסעדים המבוקשים.
12

13 **עו"ד לנקרי**: לגבי ההנמקה ששאלה גברתי, בבג"ץ לוי בשנת 2006, קובעת השופטת בדימוס פרוקצ'יה,
14 בשאלות האמריקאיות דאז, ואז אמרו יש למשיבות 14 ימים כדי לנמק החלטותיהן ולכן בנסיבות
15 העניין זה מצדיק שהם לא ינמקו. הרבה מים עברו מאז, כיום על פי חוק עומדות למשיבות 30 ימים,
16 אבל אז הגיע עע"מ פרץ שנתן מסגרות לעניין הזה. הנמקה נכונה שתהיה כאשר מדובר ברשות מנהלית.
17

18 **עו"ד שלו**: אנחנו חוזרים על האמור בשלושת כתבי התשובה שהגשנו לגבי כל עתירה.

19 לגבי ההצגה של הבחינה, 64 אחוזים עברו את הבחינה, לנבחנים שהוגשו בפעם הראשונה לבחינה, וזה
20 עוד לפני שהוועדה החליטה לפסול מיוזמתה שאלה. האבחנה הזאת בין נבחנים שנגשים פעם ראשונה
21 ובין נבחנים שניגשו מספר פעמים לבחינה, נעשית כי עולה סטטיסטית שנבחנים שניגשים מעבר לפעם
22 ראשונה הסיכויים שלהם יותר נמוכים לעבור.

23 לגבי היקף ההתערבות והפסיקה של ביהמ"ש העליון, הבאנו בכתב התשובה פסיקה ענפה בנושא. כל
24 התערבות צריכה להיעשות לפי המבחנים המנהליים. פה הרוב זה התנצחות עם התשובות. נטען שהיום
25 יותר מתערבים. כמובן שכל בחינה נבחנת לגופה, הדברים לא תואמים פסיקה, הבאנו פסיקה אחרת
26 שאין לרדת לזירת השאלות. פסה"ד בעניין נטוקין לעניין הזיקה הרציונלית, אנחנו לא באים ובוחנים
27 יתר על המידה במקרים כאלה.

28 לעניין נתונים סטטיסטיים, הבאנו את קביעתו של השופט עמית על כך שצריך לבחון את הדברים על
29 סמך תמהיל, יש שאלות קלות ויש קשות יותר. לא ניתן לקחת שאלה ועל סמך הנתונים הספציפיים
30 שלה לפסול אותה. גם הניסיון של חברי ללמוד ממוצעים של בחינות קודמות, ברור שלכל בחינה יש

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים לפני כבוד השופטת ענת זינגר

29 מאי 2022

עת"מ 17988-03-22

עת"מ 39840-03-22

עת"מ 65936-03-22

פרי ואח' נ' לשכת עורכי הדין בישראל ואח'

1 את הנתונים שלה, ובחינה קודמת לא מחייב את הבחינה הנוכחית. מה גם שהניסיון הוא להתעלם
2 ממטלות הכתיבה. יש להוסיף עד 20 נקודות שיש למטלת הכתיבה, ידוע שהממוצע שם הוא יותר גבוה
3 מהשאלות האמריקאיות.
4 אני דוחה את כל האשמות המיותרות לגבי אג'נדה כלשהי של וועדת הבחינות, לעמוד על הרגליים או
5 להכניס שאלות שיודעים שיש פה טעות. יש פה ועדת בחינות אובייקטיבית שמורכבת משופטים,
6 פרקליטים ועוד, ולכן אין פה שום אג'נדה.
7 לגבי השאלות – שאלה 6 – עוסקת בסמכות של העוזר המשפטי, נסמכת על תקנה 177 בתקנות, הראנו
8 שהסמכות היא בהחלט לשנות מועד קדם משפט וגם זו הייתה השאלה. העוזר המשפטי רשאי לשנות
9 את המועד שנקבע, באישור השופט כמובן. התנאי של בקשה מוסכמת שלא מדובר במועדים שנקבעו
10 בחיקוק, הוא רלבנטי לעניין הגשת מסמכים. הטענה של חברי לגבי איזטוריות השאלה, היא לא נטענה
11 בעתירה, אבל גם בהתייחס אליה, לא מדובר בנושא איזטורי, לעוזרים המשפטיים יש סמכויות רבות
12 ואנחנו רואים בכך כחלק מסמכות ביהמ"ש. איזטוריה כשלעצמה לא מהווה עילה לפסילת שאלה.
13 הטענה שעוזר משפטי הסמכויות שלו לא מהוות חלק מסמכויות ביהמ"ש – כל סמכות של עוזר
14 משפטי, כמובן באישורו של ביהמ"ש, לכן מדובר בסמכות שעוסקת בסמכויות ביהמ"ש. בנוסף, דובר
15 על שאלה בסדר הדין האזרחי. העותרים הפנו לפסה"ד בעניין איריס וזאנה משנת 2007, שם הם טענו
16 שביהמ"ש קבע שסמכויות של שופט עמית אינן חלק מסמכויות ביהמ"ש. מדובר בפסק הדין הזה
17 בשאלה של היכולת למנות שופט עמית ולא בסמכויותיו. זה היה חלק מהנימוקים של ביהמ"ש שדחה
18 את השאלה שמדובר בסמכויות של ביהמ"ש, אלא קבע שמדובר ביכולת ללמד אותו ולכן אין מה
19 ללמוד מפסה"ד הזה. אז תקנה 18 הייתה בנוסח אחר, היום לאחר תיקון שנעשה בתקנות, הסמכות
20 הורחבה לסמכויות בתי המשפט על פי כל חיקוק ודין. לגבי כך שהוועדה ניסתה להטעות לכך שהיא
21 דיברה על חלופות באישור שופט, לא הטענו, השתמשנו בנוסח התקנה.
22 שאלה 8. יש פה שתי טענות של חבריי, טענה שהנבחן בשאלה הזאת מבין מה ביהמ"ש יכול לעשות
23 מבלי שהוגשה על כך בקשה. הפרשנות הזאת חוטאת תחת מושכלות היסוד, זו פרשנות שמרוקנת
24 מתוכן את השאלה ולכן לא יכולה להתקבל. חבריי הפנו לסעיף 28 לחוק הבוררות, שזה מראה
25 שביהמ"ש יכול ליזום הליכים ולתת סעדים מבלי שהוגשה עליהם בקשה. אבל סעיף 28 עוסקת בבקשה
26 לביטול פסק בוררות שנדחתה. לגבי הטענה שחלופה א' בדבר עיקול מלוא המשכורת היא נכונה נוספת,
27 אז החלופה הזאת קודם כל שגויה, לא ניתן לקבל אותה. ההוראה שלא ניתן לעקל את מלוא המשכורת
28 מצויה בחוק הגנת השכר והיא גם פרי היגיון ושכל ישר, אפשר היה ללמוד את ההוראה הזאת מסעיף
29 של חוק ההוצל"פ. יש אינדיקציה לכך שלא ניתן לעקל את מלוא השכר. גם סעיף 22 לחוק קובע

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים לפני כבוד השופטת ענת זינגר

29 מאי 2022

עת"מ 17988-03-22

עת"מ 39840-03-22

עת"מ 65936-03-22

פרי ואח' נ' לשכת עורכי הדין בישראל ואח'

1 שלא ניתן לעקל מכונות ומטלטלין שהם מקורות פרנסה של משפחתו. רק על מנת לסבר את האוזן,
2 רק 9% מהנתונים של השאלה בחרו בחלופה א' של עיקול מלוא המשכורת, בניגוד לתזה של העותרים.
3 לגבי שאלה 4. כתבנו בכתב התשובה את כל התשובה לשאלה. מדובר על קטינה שנפטרה ועמדו להוריה
4 7 שנים להגיש תביעה מהפטירה. לכן כל הסוגיה של סעיף 18 לחוק ההתיישנות והוספת השנה להגשת
5 התביעה לא רלבנטית. גם פסה"ד בעניין מרווה מבהיר זאת היטב. בפסה"ד פלוני שהעותרים הגישו
6 זה לא רלבנטי. יש טענה שהשאלה לא ברורה, מדובר בשאלה עם עובדות פשוטות, לא צריך לחפש
7 ולהוסיף עובדות היכן שלא צריך אותן. פרטנו איך ניתן לפתור את השאלה.
8 לגבי שאלה 5. בכל הכבוד, פסה"ד קוגלר לעמדתנו מפורש. הוא לא דיבר באופן כללי על כללי האתיקה,
9 כאשר עו"ד הוא בעל הדין, אלא החיל במפורש את כל כללי האתיקה. מפנה לכתב התשובה בסעיף
10 135 (מקריאה). העותרים טוענים בעיקרי הטענות שלהם שיש אי בהירות בנושא, לעמדתנו אין שום אי
11 בהירות. יש כלל, יש פסיקה מפורשת, ויש גם החלטה של ועדת האתיקה הארצית שגוברת על ועדת
12 האתיקה המחוזית. ההחלטה של ועדת האתיקה המחוזית עסקה בנושא אחר. יחד עם זאת הפננו
13 לחוק לשכת עוה"ד שקובע שהחלטת ועדת האתיקה המחוזית לא תהיה בניגוד לארצית.
14 לגבי שאלה 11. נתון לנו שביהמ"ש קבע שהעבירה בוצעה במצב של שכרות. יש מספר עובדות
15 שמדברות על כך שראובן שכח את התרופה שלו. אין תוספת של עובדות נוספות על כך שראובן השתכר,
16 לכן אין מה להוסיף לשאלה הזאת. אציין שאנחנו בדין המהותי ולכן סעיפי החוק לפנינו. צריך לפנות
17 לחוק העונשין, שעוסק באחריות על עבירה במצב של שכרות ולראות האם סעיפים ב' ו-ג' שהם
18 הסייגים של אותו פטור חלים. מאחר וראובן לא שכח את התרופה בכוונה, אנחנו חוזרים לסעיף א'
19 שקובע שלא ניתן להטיל אחריות פלילית בעניין הזה. הפננו לפסיקה שביהמ"ש העליון קבע שאי נטילת
20 חומר ממכר מהווה מצב של שכרות.
21 לגבי שאלה 12, סריית השאלות האלה עוסקות ביישום לגבי כל אחד מהפטורים. הפטור מאחריות
22 פלילית בגלל העדר שליטה, לא חל כשהאדם היה מודע לפני היווצרות המצב שבו הוא עשה את המעשה
23 שזה עלול להעמיד אותו בהתנהגות פסולה כזאת. כל הדיון של חברי הוא לא רלבנטי, ביהמ"ש כבר
24 קבע שהעבירה בוצעה במצב של איבוד שליטה. אדם סביר היה זוכר זאת, וזה נותן לנו אינדיקציה
25 האם הוא היה מודע לפני המצב או לא. הסברנו גם שההתייחסות של בימ"ש לאדם סביר היא
26 להתייחס לקבוצת הייחוס של אותו אדם, לכן כל השאלה אם אפשר להחיל זאת היא לא רלבנטית.
27 לשאלה 14. פה לטעמנו יש ניסיון להתפלפל. בענייננו חוק העונשין קובע מהן העבירות שבגללן ניתן
28 להטיל אחריות פלילית. במקרה זה נקבע שלא מדובר על עבירה פלילית והפננו גם לסעיף 1 לחוק
29 העונשין שקובע שאין עבירה ואין עונש אלא על פי חוק זה.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

לפני כבוד השופטת ענת זינגר

29 מאי 2022

עת"מ 17988-03-22

עת"מ 39840-03-22

עת"מ 65936-03-22

פרי ואח' נ' לשכת עורכי הדין בישראל ואח'

- 1 לגבי שאלה 26. הראנו בכתב התשובה גם בדוגמה ספציפית על נסיבות השאלה, שניתן לעתור במקרים
2 מסוימים הן על פיצויי הסתמכות והן על פיצויי קיום. השאלה היא למה יוסי זכאי לעתור ולא מה
3 ביהמ"ש יפסוק ולא איזה סעד ביהמ"ש ידחה. יוסי זכאי לעתור לשני הסעדים, כמובן לסעדים
4 חלופיים, הוא זכאי לעתור לאחד מהם.
- 5 שאלה 13 פה גם היישום הוא של סעיף 34' לחוק העונשין, להבדיל ממקרים של שכרות והעדר
6 שליטה, אי השפיות נבחנת בשעת המעשה ולא לפני. העותרים מנסים לעורר כביכול דיון ולהגיד
7 שהשאלה נבחנת בשעת מעשה נשארה בצריך עיון, אבל אין כאן כל שאלה, יש הוראת חוק ברורה.
8 הפננו לפסיקה שאומרת שאי שפיות נבחנת בשעת מעשה. בעניינו כל הדיון לא רלבנטי, כי נתון לנו
9 שביהמ"ש קבע שהעבירה בוצעה במצב של אי שפיות הדעת. לכן גם אם יש פה שאלה שנשארה בצריך
10 עיון, היא לא רלבנטית כאן.
- 11 לגבי שאלה 28. השאלה נסמכת על סעיף ברור בחוק הירושה. להבדיל מפסה"ד שחבריי ציינו, יש פה
12 תכלית של שמירה על רצון המוריש. מכבדים את רצון המוריש וזה עובר ליורש השני. פסה"ד
13 שהעותרים מסתמכים לא עוסק בסעיף 41 לחוק הירושה והוא גם הניסיון של העותרים להסתמך עליו
14 סותר את סעיף 15 לחוק הירושה בנוסח שלו היום, שקובע שכאשר יורש מסתלק שלא לטובת בני
15 המשפחה שאליהם הוא רשאי להסתלק, חלקו בירושה עובר ליתר היורשים.
- 16 לגבי שאלה 33. גם פה יש הוראת חוק ברורה ועליה נסמכת השאלה – סעיף 147 לחוק הירושה. התזה
17 של העותרים לגבי סעיף 148 נסתרת לאור הסייפא של סעיף 147. גם פה חבריי מפנים לשני פסקי דין,
18 בדקתי אותם. הראשון של ביהמ"ש העליון מדבר על נישואים שלא חל עליהם חוק יחסי ממון. פסה"ד
19 השני עוסק בסיטואציה קצת יותר מורכבת, שם ביהמ"ש הצליח לפרק את תקופת הגמל לרכיבים
20 ושיתף את האישה אך ורק ברכיב החיסכון של קופת הגמל, כך שגם פס"ד זה לא שיתף במחצית את
21 האישה. זו בעיקר שאלה פשוטה שנסמכת לסעיף ולא ניתן לעשות את האבחנה שבימ"ש לענייני
22 משפחה עשה.
- 23 לעניין שאלה 35. הפננו לסעיפים בחוק חוזה ביטוח. הראנו שזכות השיפוי היא בין המבוטח למבטח
24 והיא לא שייכת לצד ג'. צד ג' זכאי לפי הסעיפים הרלבנטיים בחוק חוזה ביטוח לתקבולי ביטוחי. אין
25 להתערב.
- 26 לגבי עתירתו של חברי על מטלת הכתיבה. בכתב התשובה הראנו שניתנה לעותר 1 תוספת זמן, הוא
27 לא הלין בזמן אמת, לא פנה ללשכה לאחר קבלת התוספת הזאת. הטענות הללו הועלו על ידו רק לאחר
28 שהוא קיבל את תוצאות הבחינה ונוכח שהוא לא עבר אותה. גם ביהמ"ש העליון הבהיר שלא ניתן
29 לקבל טענות כאלה בדיעבד. הראנו גם שניתן היה לפסול את בקשתו של העותר על הסף לבקשה לקבלת
30 תוספת זמן, אך למרות זאת הוועדה נתנה לו תוספת זמן. הטענה להעדר זמן מספיק לכתיבת מטלה,

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים לפני כבוד השופטת ענת זינגר

29 מאי 2022

עת"מ 17988-03-22

עת"מ 39840-03-22

עת"מ 65936-03-22

פרי ואח' נ' לשכת עורכי הדין בישראל ואח'

- 1 מדובר בטענה עמומה. הסברנו שהיו פיילוטים עוד לפני כן, יחד עם איש מקצוע, שבדקה את משך
2 הזמן הנדרש של מטלת הכתיבה. מדובר במטלה של שני עמודים.
3 לגבי הטענה שהאתר להגשת הערר היה תקול, לא הצלחתי לרדת לסוף דעתו של העותרים, שכן הערר
4 של העותרים הוגש ונבדק וגם העררים אחרים. גם אם נקבל את הטענה, אם היה באמת קושי והיו
5 פונים, אני מניחה שהייתה ניתנת אורכה והיו מקבלים את העררים.
6 לטענה שהערר שהוגש שונה ממה שהוגש, האם הערר שונה בתוכן שלו למה שהוגש? לא נטענה טענה
7 כזאת.
8 כל הטענות לגבי כך שהערר הוגש ולא נבדק, אלה טענות מיותרות שאין להן על מה להסתמך. הערר
9 נבדק, ניתן בו ניקוד. לגבי חובת ההנמקה, לא בכדי חברי מעלה את זה עכשיו וזה לא נטען בעתירה.
10 פסה"ד של ביהמ"ש העליון בעניין פומס קבע שאין חובת הנמקה על מטלות הכתיבה. כבי' השופט עמית
11 סקר שם בהרחבה והסביר שגם לנוח סד הזמני, לנוכח העובדה שיש מכוון שבאמצעותו הנבחנים
12 יכולים לראות את מטלת הכתיבה ולראות על מה הורד להם ניקוד, אין חובת הנמקה.
13
14 **עו"ד לנקרי**: לגבי שאלה 8. הסתמכנו שם על סעיף 29א' ו-ב' לחוק הבוררות. ביקשנו שם פסילה.
15 מדובר בחריגה בכלל מסמכות. שאלה שעוסקת בשאלת סמכות בכלל ולכן דינה להיפסל.
16 לגבי שאלה 5 בדיון המהותי. אמרנו למה התכוונה הוועדה כאשר אמרה עו"ד, אבל הוראת הדיון מדברת
17 בשם לקוחו. ב' החלטה שתותיר את השאלה כשאלה חוקית עתידה לפגוע בעו"ד פעילים רבים שירצו
18 לפעול כנגד שכן עו"ד, לכן אני סבור שגם מהטעם הזה זו החלטה שלא ניתן להשלים איתה, כי אנחנו
19 בטוחים כמעט במאת האחוזים, שעו"ד שתובע אישית עו"ד אחר איננו חייב לפנות כמצוות כלל 31.
20
21 **עו"ד טסלר**: נטען לאבחנה ביחס לאלו שניגשים פעם ראשונה. אם 64 אחוזים ניגשים פעם ראשונה
22 עברו, לדעתי צריך לסגור היום את האוני' והמכללות. זו טענה שמתגאים בה? 64 אחוזים רק עברו
23 מהניגשים פעם ראשונה. פסיקה מאוחרת ניתנה לפני מספר חודשים בבימ"ש עליון, אומנם בפשרה,
24 ונאמר שם בפרוטוקול הדיון על ידי שלושה שופטים, אתם עומדים על רגליים אחוריות איפה שלא
25 צריך. נסכים שהמטרה היא להקשות, אבל לא להכשיל. זה כבי' השופט הנדל אמר להם בעצמו.
26 לגבי שאלה 4. חברתי פשוט נמצאת באותה מנטרה כמו בכתב התשובה לעתירה. הסברתי בכתב
27 העתירה 5 שאלות משפטיות. על השאלה השלישית שחברתי מנסה להיתלות עליה אני לא חולק. אבל
28 יש פה עוד מספר שאלות. אתה לא יכול להכניס נתונים ולהגיד לי לא, פה תעצור. אין להם תשובה
29 להציג אפילו. דרך אגב זה ממש לא עובדות פשוטות כמו שנטען פה, זה עובדה בתוך עובדה בתוך
30 עובדה.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כבוד השופטת ענת זינגר

29 מאי 2022

עת"מ 17988-03-22

עת"מ 39840-03-22

עת"מ 65936-03-22

פרי ואח' נ' לשכת עורכי הדין בישראל ואח'

1 לא הצלחתי להבין את חברתי בשאלה מס' 11. אנחנו לא קיבלנו תשובות לעניין הפשוט שלא התבקשו
 2 הנבחנים לבצע המרה. אני לא אמור להניח דברים כאלה על דעת עצמי. זו לא בחינת מתמטיקה, זו
 3 בחינת עו"ד, לפחות לרשום אותה ברור.
 4 גולת הכותרת, שאלה מס' 12, טענתי שיש פה שתי טענות סותרות. בשאלה 13 אלה אותן טענות שאני
 5 משתמש נגדם. למה לא משיבים לי על זה? זאת אומרת שהם מודים שאני צודק? אולי הם לא רוצים
 6 לשרוף את עצמם?
 7 לגבי שאלה 14 בפשטות נטען שנקבע בחוק העונשין שזה לא פלילי. איפה זה נקבע? יש את סעיף 34
 8 שמצייין שעבירות כאלה הן לא בנות עונש. אם המחוקק היה רוצה לקבוע שזו לא עבירה, הוא היה
 9 כותב שזו לא עבירה. זו עבירה שלצידה אין עונש.

10
 11 **עו"ד קרויט :** מפנה לתשובת לשכת עוה"ד לנושא של האתר התקול ולתשובה על הנושא של הגשת
 12 הערר והבדיקה שלו. הוגש ונבדק – זו התשובה. אין לי שום אינדיקציה. אנחנו אומרים א', הם אומרים
 13 ב'. נקודה. שקיפות. סבירות. הוגש ונבדק.

14
 15 **עו"ד טסלר :** בשאלה 8, המילה "דין", אין הפניה לסעיף מפורש כמו שצריך. הטענה הנוספת של כלי
 16 העבודה, אין לי מושג מה הקשר אחד לשני. אלה טענות חדשות שאני צריך להשיב להן עכשיו?

17
 18 **לבקשת ביהמ"ש כל הקהל יוצא מהאולם ונשארים עוה"ד.**

19
 20 **בית המשפט מביע עמדתו לגבי העתירות.**

21
 22 **עו"ד קרויט :** שמעתי את המלצת ביהמ"ש ולאחר שחברתי ויתרה בהגינותה על הוצאות, קיבלתי את
 23 אישור מרשיי לכך שהעתירה תידחה ללא צו להוצאות.

פסק דין בעניין עת"מ 65936-03-22

24
 25 על יסוד הסכמת הצדדים, מורה על דחיית העתירה ללא צו להוצאות.

26
 27
 28
 29
 30
 31 **ניתנה והודעה היום כ"ח אייר תשפ"ב, 29/05/2022 במעמד הנוכחים.**

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כבוד השופטת ענת זינגר

29 מאי 2022

עת"מ 17988-03-22

עת"מ 39840-03-22

עת"מ 65936-03-22

פרי ואח' נ' לשכת עורכי הדין בישראל ואח'

1

ענת זינגר, שופטת

2

3

לאחר הפסקה

4

5

ב"כ העותרים : אנו מקבלים את הצעת ביהמ"ש.

6

7

עו"ד לנקרי : נבקש מעבר להצעה, שבית המשפט ייתן גם הנמקה תמציתית מדוע הוא אינו מקבל את העתירה בעניין שאלה 5.

8

9

10

עו"ד שלו : אני שומעת את הערות ביהמ"ש כי הוא ציין במפורש שיש להתייבב עם אפשרות לקבל תשובות במקום. עם זאת, מדובר בוועדה של תשעה חברים ובהמשך לשיחה טלפונית שקיימתי בהפסקה, נבקש שתיתנו לנו שהות נוספת כדי להתייבב להצעה. שמעתי את דברי ביהמ"ש כי לכל המאוחר עלינו למסור את הודעתנו עד מחר בשעה 9:00, כאשר עלינו למסור את התגובה בהודעה שלא תעלה על עמוד.

11

12

13

ב"כ הצדדים : אם תתקבל הסכמה, יישא כל צד בהוצאותיו.

14

15

16

עו"ד טסלר : אם לא תתקבל הצעה, אני מבקש שההוצאות תובאנה בחשבון מי עבר ומי לא עבר בזכות ההתאמה, ותיפסקנה הוצאות בהתאמה.

17

18

19

20

עו"ד לנקרי : ככל שהצעת הפשרה תתקבל, הרי שנסכים של צד יישא בהוצאותיו, חרף קבלתה של העתירה בחלקה. ככל שהצעת ביהמ"ש לא תתקבל בידי המשיבות, הרי שמקדמא דנא ראוי בבימ"ש זה, ר' פסיקותיו של השופט שחם, של השופט חשין, שמשעה שביהמ"ש התערב, אפילו בשאלה בודדת,

21

22

23

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כבוד השופטת ענת זינגר

29 מאי 2022

עת"מ 17988-03-22

עת"מ 39840-03-22

עת"מ 65936-03-22

פרי ואח' נ' לשכת עורכי הדין בישראל ואח'

1 הרי שהמשיבות צריכות לשלם את הוצאות העותרים ללא שום זיקה למי עבר ומי לא. אבקש
2 שביהמ"ש יאמץ את בקשתנו זו.

3

4 עו"ד שלו: אנחנו נביא את זה כמובן. אני לא יכולה לצפות את עמדתה של הוועדה, אבל ככל שהוועדה
5 לא תסכים אנחנו סבורים שההוצאות צריכות להיות לפי פסק הדין. אם העתירה תידחה, יש לקחת
6 בחשבון שמדובר ב-13 שאלות, וגם את המשאבים והזמן שהוועדה הייתה צריכה להוציא.

7

8

9

החלטה

10

11 המשיבות תשלמנה הודעה באשר להצעת בית המשפט עד מחר בשעה 9:00.

12

13 ככל שהמשיבות לא תקבלנה את ההצעה, ניתנת שהות לעותרים להודיע האם הם מצמצמים חלקים
14 מעתירתם, וזאת עד לשעה 10:00.

14

15 ניתנה והודעה היום כ"ח אייר תשפ"ב, 29/05/2022 במעמד הנוכחים.

16

17

18

19

ענת זינגר, שופטת

21

22

הוקלד על ידי מלכה צידון